

İSMET ÖZEL

Acaip bir örtüşme

23 Şubat 1945 günü Türkiye, Japonya ve Almanya'ya harp ilân etti. Türkiye'deki İslâmi hareketin başlangıç tarihini bugüne uzatabiliriz. Çünkü bu tarihten itibaren Kemalist devrimlerin tartışma götürmeyen hükümranlığına son verilmiştir. Bundan sonra Kemalist devrimler iktidarın ülke dahilindeki mümessilleri tarafından hükümran kılınacaktır ve fakat tartışma götürmeyen bir biçimde. İkinci Dünya Savaşı'nın gerçek galibi ABD, sözünün geçtiği devlet yönetimlerinde ateist havalar estirilsin istemiyor. Türkiye'de güçlü bir sağcı-dindar-Amerikanofil çevre doğuyor.

Savaş sonunda Nazi artıkları hem kendilerini gizlemek, hem de aklamak için kiliselere devam ediyorlar. Hitler iktidarda iken Hz. İsa için "o da bir Yahudiydi" diyenler, müttefiklerin işgali sırasında "Nazi olsam kilisede ne işim var?" diyorlar. Soğuk savaş Nazilerin, Faşistlerin Demokrat şemsiye altına girmelerini kolaylaştırıyor. Şemsiyenin kulpunda "din" var. Dünya Kiliseler Birliği ateizme karşı dindarlara destek sağlıyor. Bu dindarların kitabî bilgilere rağbet edenlerinden ziyade menkıbevi inançları el üstünde tutan kısmını tercih ediyor.

Türkiye'de müslümanlığından dolayı göz açtırılmayanlar gözü açıldığı taktirde müslümanlıktan başka şeyleri de görmesinden korkulanlardan oluşuyor. 1945 sonrasında istemeyerek de olsa onlara süreç içinde kademeli olarak müslümanlıklarını yanlarında bulundurarak toplum içine karışma fırsatı tanıyor. Onlar da bu fırsatı güçleri nispetinde iyi değerlendiriyor. Ne var ki bu arada korkulan gerçekleşiyor ve müslümanlığından ötürü kendilerine hiç göz açtırılmayanlar, gözleri açılınca müslümanlıktan başka şeyleri de görmeye başlıyorlar. Giderek daha çok "o" şeyleri görüyorlar. Gördükçe de "Ne olurdu, bunlar da müslümanlık olaydı" diyorlar. Bir gözleriyle müslümanlıklarına, diğer gözleriyle de canlarının çektiği şeylere baka baka şaşılıp oluyorlar. Yani duçar oldukları şaşılık körle yatıp şaşılık kalkmaktan mütevellid değil.

1990'da ateizm tarihi ağırlığını tamamen kaybediyor. Böylece ateizme husumetle mevki kazananların tarihi gerekçeleri kayboluyor. Bu durumda şaşılık bakanlar onların mevkiilerine göz dikiyor. Fakat şaşılık baktıkları için tam olarak nereye oturacaklarını kestirmiyorlar. Bu sebeple de önceden kendine mevki ayarlamış olanlar yerlerini terketmek zorunda kalıyor. Eski hamam, eski tas ve tellâklar grevde.